

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	18XCdo/7/2016
Identifikačné číslo spisu:	5712214555
Dátum vydania rozhodnutia:	02.03.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Darina Ličková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5712214555.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, proti odporcovi Slovenskej republiky, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 5C 222/2012, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 27. augusta 2015 č. k. 9Co 435/2015-169, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Odporcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Martin uznesením z 11. septembra 2014 č. k. 5C 222/2012-117 uložil navrhovateľovi zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo výške 20,-eur do 15 dní odo dňa doručenia uznesenia.

Z uznesenia vyplýva, že rozhodnutie súdu sa opiera o ust. § 1 ods. 1, § 2 ods.4, § 5 ods. 1 písm. a/, § 6 ods. 1, 2, § 7 ods. 10, § 9 ods. 1, 5 a § 18ca Zákona o súdnych poplatkoch s poukazom na položku 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu Zákona o súdnych poplatkoch. V zmysle uvedeného bolo nutné poplatkovú povinnosť navrhovateľa posúdiť podľa aktuálnych právnych predpisov (nakoľko odvolanie bolo podané za stavu platného od 1. októbra 2012), podľa ktorých je navrhovateľ povinný zaplatiť súdny poplatok, nakoľko došlo k zrušeniu vecného oslobodenia od poplatkov pre predmetné konania.

Na odvolanie navrhovateľa Krajský súd v Žiline uznesením z 27. augusta 2015 č. k. 9Co 435/2015-169 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Odvolací súd v odôvodnení uznesenia poukázal na čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, čl. 6 ods. 1 Dohovoru, ust. § 157 ods. 2 a § 167 ods. 2 O. s. p. Mal za to, že odôvodnenie rozhodnutia o poplatkovej povinnosti spočívajúce v citácii aplikovanej právnej úpravy Zákona o súdnych poplatkoch a v rozsiahlom vyjadrení vzniku poplatkovej povinnosti vyhovuje požiadavke dostatočného odôvodnenia a nenaplnia intenzitu odňatia možnosti konať pred súdom. Odvolací súd mal za to, že nemá oporu v platných predpisoch úvaha navrhovateľa, že absencia osobitne

stanovenej poplatkovej povinnosti za podanie odvolania voči rozhodnutiu súdu o žalobe o náhradu škody v prílohe Sadzobníka súdnych poplatkov znamená, že takéto odvolanie nie je spoplatňované. Uviedol, že súdny poplatok za podané odvolanie nebol navrhovateľovi vyrubený na základe analógie legis, ale na základe citovaných ustanovení Zákona o súdnych poplatkoch. V zmysle citovaných zákonných ustanovení podaním odvolania vznikla navrhovateľovi ako odvolateľovi poplatková povinnosť vo výške rovnakej ako za podanie návrhu vo veci samej, t.j. v zmysle položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov vo výške 20,- eur. Odvolací súd tiež uviedol, že neobstoí ani argumentácia navrhovateľa k aplikácii interporálneho ust. § 18ca Zákona o súdnych poplatkoch, riešiaceho určovanie poplatkovej povinnosti v konaniach začatých do 30. septembra 2012. V danom prípade je poplatkovým úkonom odvolanie, teda úkon, ktorý bol navrhnutý po 30. septembri 2012, preto správne súd prvého stupňa pristúpil k aplikácii právnej úpravy poplatkového zákona účinného v čase vzniku poplatkovej povinnosti, t.j. podania odvolania.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie navrhovateľ. Žiadal rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov zrušiť bez náhrady a v prípade úspechu žiadal, aby mu bola priznaná náhrada trov dovolacieho konania. Dovolanie odôvodnil tým, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. f/ O. s. p.), ktoré malo spočívať v prekvapivosti rozhodnutia odvolacieho súdu a v porušení jej práva na súdnu ochranu zaručenú čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, pretože mu súd uložil poplatkovú povinnosť v prípade, kde ju nemal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2Cdo 280/2014, 2Cdo 295/2014, 2Cdo 310/2014, 2Cdo 331/2014, 2Cdo 350/2014, 2Cdo 552/2014, 3Cdo 275/2014, 3Cdo 333/2014, 3Cdo 374/2014, 5Cdo 301/2014, 5Cdo 353/2014, 5Cdo 390/2014, 7Cdo 398/2014, 7Cdo 526/2014, 8Cdo 431/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdenej navrhovateľom, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 ods. 1 O. s. p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 239 O. s. p., najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolanie podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 a § 142 ods. 1 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.